

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3921/91

af 16. december 1991

om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern godstransport og personbefordring ad indre vandveje i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Traktatens artikel 75, stk. 1, litra b), indebærer vedtagelsen af en fælles transportpolitik bl. a., at det fastsættes, under hvilke betingelser transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;

nævnte bestemmelse indebærer fjernelse af enhver restriktion over for den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen, på grundlag af nationalitet eller som følge af, at virksomheden er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres;

ikke-hjemmehørende transportvirksomheder bør i overensstemmelse med Traktatens almindelige principper om ligebehandling og med Domstolens retspraksis herom have adgang til at udføre interne transporter på samme vilkår som dem, der gælder for den pågældende medlemsstats egne transportvirksomheder;

det er nødvendigt at undgå konkurrencefordrejninger og forstyrrelser inden for den pågældende markedsordning;

de love eller administrative bestemmelser, der er gældende i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne præsteres, skal, for så vidt anvendelsen heraf indebærer begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser, være begrundet i almene hensyn; disse bestemmelser finder kun anvendelse, for så vidt de almene interesser ikke allerede er tilgodeset ved de bestemmelser, som den ikke-hjemmehørende transportvirksomhed er underlagt i den medlemsstat, hvor den er etableret, og for så vidt det samme resultat ikke kan opnås ved mindre restriktive regler;

der bør træffes bestemmelse om en overgangsperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar 1993 har enhver transportvirksomhed, der udfører godstransport eller personbefordring ad indre vandveje, adgang til at udføre intern godstransport eller personbefordring ad indre vandveje for tredjemands regning i en medlemsstat, hvor transportvirksomheden ikke er hjemmehørende, i det følgende benævnt »cabotage«, på betingelse af, at

- den har hjemsted i en medlemsstat i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning, og i givet fald, at
- den i denne medlemsstat har tilladelse til at udføre international godstransport eller personbefordring ad indre vandveje.

Såfremt transportvirksomheden opfylder disse betingelser, kan den udføre cabotage midlertidigt i den pågældende medlemsstat uden at oprette et sæde eller andet forretningssted der.

⁽¹⁾ EFT nr. C 331 af 20. 12. 1985, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 255 af 13. 10. 1986, s. 229.

⁽³⁾ EFT nr. C 328 af 22. 12. 1986, s. 34.

Artikel 2

1. For at få adgang til at udføre cabotage kan transportvirksomheden i øvrigt hertil kun anvende de fartøjer, hvis ejer(e) er:

- a) fysiske personer, der har bopæl og er statsborgere i en medlemsstat,

eller
- b) juridiske personer, der
 - i) har deres hjemsted i en medlemsstat, og
 - ii) hvoraf flertallet tilhører statsborgere fra medlemsstaterne.

2. En medlemsstat kan undtagelsesvis dispensere fra den i stk. 1, litra b), ii), nævnte betingelse. For så vidt angår de kriterier, der skal lægges til grund, rådfører den pågældende medlemsstat sig med Kommissionen.

3. En attest udstedt af den medlemsstat, hvor fartøjet er registreret, eller hvis det ikke er registreret, af den medlemsstat, hvori ejeren er hjemmehørende, skal fremlægges som bevis for, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Attesten skal opbevares på fartøjet.

Det dokument om tilhørsforhold til Rhin-skibsfarten, som omhandles i Rådets forordning (EØF) nr. 2919/85 af 17. oktober 1985 om fastsættelse af de betingelser, der skal opfyldes for adgang til den ordning, der i henhold til den reviderede konvention om sejlads på Rhinen ⁽¹⁾ er forbeholdt fartøjer, der hører til Rhin-skibsfarten, erstatter den i første afsnit nævnte attest.

Artikel 3

1. Udførelsen af cabotagetransport er, med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne, undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

- a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter samt nærmere betingelser for befragtning og drift
- b) tekniske forskrifter for fartøjerne.

De tekniske forskrifter, som fartøjer, der anvendes til cabotage, skal opfylde, er dem, der gælder for fartøjer, som er godkendt til sejlads i international transport

c) forskrifter for så vidt angår sejlads og politi

d) sejl- og hviletid

e) moms på transportydelse.

2. De i stk. 1 omhandlede love og bestemmelser skal finde anvendelse på ikke-hjemmehørende transportvirksomheder på samme betingelser som dem, medlemsstaten pålægger de i staten hjemmehørende virksomheder, for effektivt at forhindre, at der sker forskelsbehandling som følge af nationalitet eller etableringssted.

3. Hvis det konstateres, at det af hensyn til anvendelsen i praksis er nødvendigt at tilpasse listen over områderne for værtsmedlemsstatens bestemmelser som omhandlet i stk. 1, ændrer Rådet denne liste, idet det træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 4

Uanset artikel 1, og med forbehold af artikel 5, gælder følgende regler indtil den 1. januar 1995:

- a) Den Franske Republik kan på sit område begrænse cabotage til to transporter på den direkte tilbagevej, når de følger efter en international godstransport eller personbefordring
- b) Forbundsrepublikken Tyskland kan på sit område begrænse cabotage til en enkelt transport på den direkte tilbagevej, når den følger efter en international godstransport eller personbefordring
- c) transporter, der udføres mellem havnene inden for følgende tyske delstater: Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt og Thüringen samt Berlin, er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 5

Medlemsstaterne må ikke over for Fællesskabets transportvirksomheder indføre nye begrænsninger i den frihed til udveksling af tjenesteydelser, der faktisk er opnået ved denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 6

Denne forordning berører ikke rettigheder i medfør af den reviderede konvention om sejlads på Rhinen (Mannheim-konventionen).

Artikel 7

Medlemsstaterne vedtager i tide de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, og meddeler dem til Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 280 af 22. 10. 1985, s. 4.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1991.

På Rådets vegne

H. MAIJ-WEGGEN

Formand
